

ע"פ 8337/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים ע"פ 8337/20

לפני:

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופטת ע' ברון

כבוד השופטת י' וילנר

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת בת"פ 055932-04-18 שניתן
ביום 04.11.2020 על ידי כבוד השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה:

כ"א באייר התשפ"א (03.05.2021)

בשם המערער:

עו"ד תמר אולמן, עו"ד שחף אולמן

בשם המשיבה:

עו"ד שרית חתוקה

בשם שירות המבחן:

עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ח' סבאג) בת"פ 55932-04-18 מיום 4.11.2020, בגדרו הושת על המערער, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 18 חודשים.

1. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן מיום 4.10.2018, על רקע משבר ביחסיהם של המערער ואשתו (כיום פרודתו) (להלן: המתלוננת), ביום 21.4.2018 פרץ ויכוח בין השניים במהלכו הודיעה המתלוננת למערער כי בכוונתה להתגרש ממנו. בהמשך היום, פרץ בין השניים ויכוח נוסף, במהלכו דחף המערער את המתלוננת בחוזקה וכתוצאה מכך היא נפצעה בראשה ובצווארה. בשלב זה התקשרה המתלוננת למשטרה לדווח שהמערער תקף אותה. מששמע המערער את שיחתה של המתלוננת, הוא יצא החוצה ונכנס חזרה לבית עם שני מיכלים של שמן מנוע רכב והחל לשפוך את השמן על הספה והרצפה בסלון, אז לקח גפרורים וניסה, ללא הצלחה, להצית את הספה. משלא עלה הדבר בידו, הוא יצא החוצה ונכנס חזרה לבית כשהוא מחזיק בלון גז. המערער הניח את בלון הגז בסלון, הדליק את הגז שיצא מהבלון וכתוצאה מכך דלקה להבה גבוהה במשך מספר דקות עד שכבתה. המתלוננת דרשה מהמערער להפסיק ובתגובה אמר לה המערער "אם אני לא אהיה פה אף אחד לא יהיה פה".

בזמן האירועים המתוארים לעיל, מלבד המערער והמתלוננת, שהו בבית גם בנם בן ה-14, אמה של המתלוננת וחברת משפחה.

2. בגין המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, יוחסו למערער העבירות הבאות: ניסיון להצתה לפי סעיף 448(א) סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת לחבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק; ואיומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

3. במסגרת הסדר טיעון שנערך בין המערער למשיבה, הוסכם כי המערער יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ולאחר שיתקבל תסקיר בעניינו, יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

4. בפסק דינו מיום 4.10.2018, בית משפט קמא הרשיע את המערער על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. בגזר הדין מיום 4.11.2020, בית משפט קמא השית על המערער עונש מאסר בפועל של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 21.4.2018-15.10.2018; מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים, כאשר התנאי הוא שלא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע; ופיצוי למתלוננת בסך של ₪ 2,500. נקבע, בין היתר, כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות כי המערער פוגע בערכים חברתיים נעלים מבלי לחשוב על השלכות מעשיו; כי בהתחשב במספר הנוכחים בבית בזמן ניסיון ההצתה, פוטנציאל הנזק מהעבירות היה עצום וכי רק בנס לא נגרמו פגיעות בנפש; וכי יש לתת את הדעת לכך שהמערער פגע במתלוננת בביתם המשותף, מקום שאמור היה להיות סביבה בטוחה ומוגנת. עוד נקבע כי הגם שהמערער הוא אדם כבן 51, אב לשני ילדים וללא עבר פלילי, וכן כי שהה במעצר במשך תקופה של כחצי שנה, הוא אינו מביע אמפתיה כלפי המתלוננת ומתקשה להפנים את הסיכון שבהתנהגותו. בשורה התחתונה, בית משפט קמא קבע כי בהתחשב במכלול השיקולים הצריכים לעניין, יש למקם את עונשו של המערער ברף הנמוך של מתחם הענישה שנקבע.

6. על חומרת העונש נסב הערעור שלפנינו.

המערער טען כי בית משפט קמא החמיר עמו יתר על המידה שעה שגזר עליו עונש מאסר בפועל. נטען, בין היתר, כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי להודאתו של המערער בכתב האישום המתוקן; לכך שהמערער לקח אחריות על מעשיו; להיעדר תכנון מוקדם על ידי המערער; ולכך שהמערער היה נתון לסבל פיסי ורגשי מצד המתלוננת. עוד נטען כי מדובר בניסיון הצתה אשר לא צלח; כי המערער הדליק את האש כך שלא היה סיכוי ממשי שבלון הגז יתפוצץ; כי הפצע שנגרם למתלוננת היה שטחי; כי אין למערער עבר פלילי; כי למערער יכולת קוגניטיבית נמוכה; כי בעת ששהה בחלופת מעצר הוא נפצע, אושפז ואף הורדם לתקופה ממושכת; כי בתסקיר בעניינו צוין כי יתקשה להסתגל למאסר; וכי משעה שהורשע בפלילים לא יוכל להמשיך לעבוד בעבודתו הקודמת.

7. דין הערעור להידחות.

משרעת הענישה בעבירות הצתה היא רחבה, כל מקרה ונסיבותיו. במקרה דנן עניינו "רק" בניסיון הצתה, אך אין חולק שנסיבות המקרה קשות במיוחד וחורגות מניסיון הצתה גרידא. המערער, שנכשל בניסיונו להעלות באש את הספה בסלון, הקצין את מעשיו, ונקל לשער את תחושת האימה שאחזה במתלוננת ובמי שנכח באירוע, לנוכח הלהבה שפרצה מבלון הגז שהציב המערער בסלון, והחשש מפני התפוצצות שהייתה עלולה להתרחש בכל שניה.

בנסיבות אלה, ובהינתן העבירות הנוספות בהן הורשע המערער, העונש שהושת עליו הוא מתון ביותר, ונראה כי בית המשפט קמא לקח בחשבון את כל הנסיבות המקלות האפשריות. גם תסקיר שירות המבחן בעניינו של המערער אינו מלהיב במיוחד, וספק עד כמה המערער הפנים את חומרת מעשיו.

8. לאור האמור לעיל לא מצאנו נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי להצדיק את החריגה מהכלל לפיו, ברגיל, ערכאת הערעור לא תתערב בחומרת העונש, ואנו דוחים את הערעור.

מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לנו, עולה כי המערער עומד לעבור ניתוח במהלך החודש הקרוב. לכן, המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.7.2021 עד השעה 10:00 בימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

עד למועד התייצבותו לריצוי העונש, יחולו על המערער כל המגבלות והערבוביות שהוטלו עליו במסגרת הליכי המעצר.

ניתן היום, כ"ב באייר התשפ"א (4.5.2021).

